

Rất nhiều đßc giß nßi gißn sau khi đßc bài “Dân Chè Cho Ai?” Bài này trích từ mßt mßng lßi trong nßc. Vì tác giß bài đó vißt rßng hißn nay tßng nßi trí thßc đßn các nông dân Vißt Nam không ai cßn tranh đßu cho tß do dân chè cß. Sßng đßi chß đß Cßng Sßn đßc tài bấy giß là sßng lßm rßi!

Chßc mßng lßi X-Cafe đßng bài đó lên cũng có ý mußn cho đßc giß suy nghĩ và thßo lußn, cho nên ngay sau đó hß đã đßng bßc thß lßi gißn đß rßng: Dân Chè Cho Tui! Chúng tôi sß đßng luôn thß trß lßi này.

Nhßng đây là mßt câu hßi đáng suy nghĩ và bàn bßc. Thßt sß, khi đòi hßi xã hßi phßi sßng dân chè, chúng ta mußn cho ai hßng tß do dân chè? Khi đß cußc chßi dân chè thì ngßi ta phßi có quyßn bàn bßc, quyßn quyßt đßnh bßng lá phißu, ý kißn nào đßc nhißu phißu thì thßng thß, đó là nhßng thß tßc bình thßng cßa trßn đá banh này. Vßy trong chß đß Cßng Sßn hß cũng nói đßn dân chè thì có ai đßc sßng theo nhßng quy tßc, nhßng thß tßc cßa cußc chßi dân chè hay không?.

Mßt vß đßc giß vißt rßng khi đßng Cßng Sßn nói đßn dân chè, thßc ra hß chß giành nhßng quyßn dân chè cho ngßi trong đßng cßa hß mà thôi. Ngßi ngoài, tßc là toàn thß dân chúng ngoài đßng, không ai đßc hßng nhßng đßc quyßn đó!

Nhßng nói nhß vßy cũng lßm nßa. Vì ngay trong nßi bß đßng Cßng Sßn,   Liên Xô đßi trßc cho đßn   Trung Cßng và Vißt Nam bấy giß, hß có cho các đßng viên đßc thi hành các quyßn dân chè trong nßi bß đâu? Chß trong các đßng chính trß tßi các nßc tß do dân chè thì các ngßi vào đßng mßi đßc đßi xß theo các quy tßc dân chè.

Trong các đßng Cßng Sßn, chß có các lãnh tß đßc quyßn bàn lußn và bß phißu vßi nhau thôi, và hß gßi đó là lßi Dân Chè Tßp Trung! Nói Dân Chè Tßp Trung nghe nó cũng kß cßc nhß nói  n Cßm Bo Bo vßy. Ngay trßc khi hßp đßi hßi đßng Cßng Sßn, vißc chßn ngßi nào đßc tham đßi hßi là do các lãnh tß quyßt đßnh. Trßc khi hßp là Bß Chính Trß đã “bß trß” mßi vißc, đßn khi hßp các đßi bißu chß có vißc gßt đßu mà thôi. Cái lßi xßp đßt đó chßc chßn không phßi là lßi sßng dân chè.

Có thể nói ngay: Các nước do dân chủ có đời sống kinh tế cao hơn, vì các khả năng của dân chúng được do phát huy và sử dụng hiệu quả hơn. Ở Âu Châu, sau Đệ Nhị Chiến Tranh Hai các nước Đông Âu theo chế độ Cộng Sản đều có tài, trình độ kinh tế phát triển thua kém các nước phía Tây sống tự do dân chủ. Chỉ so sánh Đông Đức với Tây Đức là thấy ngay: Cùng mức dân tộc, cùng mức văn hóa, lịch sử, chế độ khác nhau với chế độ chính trị đều có tài hay tự do. Nhưng ngày trong các nước Tây Âu cũng có những xã hội có tài là Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha. Sau khi nhà có tài Antonio Salazar (1932 - 1968) chết, năm 1976 Bồ Đào Nha đã lập một bộ nội Hiên Pháp mới theo chế độ dân chủ đời mới. Thời gian Franco ở Tây Ban Nha chết năm 1975, ba năm sau nước này cũng thay đổi, các đảng phái phát triển trong chế độ quân chủ lập hiến, và họ sống thoải mái trong chế độ tự do. Thời khi dân chủ hóa, đời sống kinh tế hai quốc gia này đã tiến triển đều theo kịp các nước khác ở Tây Âu.

Chúng ta thường nghe những người mua bán với chế độ có tài nói rằng họ không cần tự do dân chủ, cần có tài mà kinh tế phát triển là tốt rồi. Nhưng phải biết rằng trên đời sống lâu dài của một quốc gia thì chính nhà có dân chủ tự do mà kinh tế nhiều nước phát triển mạnh mẽ hơn. Các chế độ có tài đều có những chế độ người cần tự do không cho sinh hoạt kinh tế tự do phát triển. Một thí dụ là tình trạng phí phạm tài nguyên quốc gia, tài nguyên thiên nhiên và sức người không được sử dụng đúng hiệu quả. Những nạn ăn cắp của công, nạn tham nhũng cần tự do người kinh doanh; hoặc chế độ chèn ép người trung thành với cấp trên mà không cần biết khả năng, phát triển tài báo cáo láo mà không phát huy tài năng thật; đó đều là những chế độ người không cho kinh tế tiến bộ.

Cho nên có thể nói vì tranh đấu thiết lập một chế độ tự do dân chủ là cho “tất cả mọi người” được hạnh phúc, nhà kinh tế phát triển cao hơn. Một nước theo kinh tế thị trường cũng không thể phát huy đầy đủ những khả năng của xã hội nếu không bỏ với chế độ công bằng, tình thân “trung pháp,” họ thường thấy, luật lệ bỏ với quyền tự do. Nhưng chế độ có tài thường không thấy hiện diện những quy tắc đó vì tình thân phe đảng.

Nhưng cuộc sống tự do dân chủ không phải chỉ có mục đích giúp mọi người sống trong nền kinh tế khá giả hơn. Điều quan trọng hơn nữa là người ta sống có nhân phẩm cao hơn, tình người tốt. Một vị góp ý kiến “Dân Chủ Cho Tôi” trên mạng Internet X-Cafe trong nước viết, “Chỉ có loài vật mới có thể tha mãi khi được ăn no, rồi ngủ kỹ, sống chết mặc bay, vật lo thân vật. Con người thì ai chẳng có một mục đích sống vui vẻ và hạnh phúc, được tự do thoải mái, được nói lên những gì mình nghĩ, mình thấy đúng?”. Đây là một mục đích của mọi người Việt Nam, nếu không tôn trọng khát vọng đó thì coi thường dân Việt Nam quá!

Còn mtt lý do nãa khiñ chúng ta phii chm dtt nhng ch đ đc tài, là lli sng tt do dân ch s b o v đ o lý cho c xã h i, c dân t c. Mtt lý do khiñ phong t c, đ o lý trong các n c đc tài b suy đ i là ngiii ta không đ c khuyñ khích sng lli ng thiñ. Trái lli, các ch đ đc tài ch làm gñng xu, bng cách sng đ i trá tt trên xuñg đ i.

Nhà văn Aleksandr Solzhenitsyn, giñ Nobel năm 1970, viñt, “Chúng ta đng quên rñng b o lli không bao gi đng mtt mình, nó không bao gi ttñi đ c n u đng mtt mình. Nó phii liên ktt v i đ i trá.” ... “B o lli tìm th y ch trú ñn duy nh t cãa nó là gian đ i. S đ i trá tìm đ c b o lli là ch nâng đ duy nh t. B t c k ñào coi b o lli là phñng tiñ thì cũng đ u lly gian đ i làm quy t c sng.”

Khi ngiii dân mtt n c t p sng chung v i nhau trong s gi trá, sng c mtt đ i nh v y, thng ñào nói đ i giñ nh t thì thng tiñ nh t, c nh th ngiii ta s mtt thói quen sng lli ng thiñ.

Cho nên mtt ch đ đc tài đ u đ c c xã h i. Mtt nhà văn châu M La tinh, Mario Vargas Llosa, cũng nói, “Ch đ đc tài làm nhi m đ c tttc nhng th mà nó ñm trong tay; tt các đ nh ch chính tr cho tt i m i tñng quan giã cha và con.”

Nhng ai đã sng qua trong mtt ch đ đc tài thì hiñu đ c nhng đ i u mà Solzhenitsyn hay Llaso nói tt i. Ch đ đc tài là mtt th ch t đ c. Nó xâm nh p c th và đ u óc m i ngiii dân sng trong đó. Th h t th không khí tt do, chúng ta s c m th y khi sng trong ch đ đc tài tinh thñn bñ nhi m đ c nh th ñào.

Nh v y thì không có lý do gì mà không tranh đ u cho đng bào Viñt Nam chúng ta đ c hñng thêm nhiñu quyñn tt do dân ch . Nhng ngiii nói ng c lli chng qua là vì h ñang đ c hñng nhng ñu quyñn trong ch đ hiñn nay, không muñn mtt. Nhng nhng ñu quyñn đó không có gì bñn ch t c . Quyñn hành s có lúc b mtt, tài sñn có lúc cũng mtt. Đ i mình chãa mtt thì đ i con cái cũng có th mtt. Vì khi xã h i không có tt do, không tôn trñng lu t pháp công bñng, ngiii dân không đ c tt do phát biñu, không đ c tt do chñn ngiii cai tr , thì không có gì b o v quyñn sng cho ngiii ñào c . Cho nên chính nhng ngiii ñang đtt câu h i “Dân Chai Cho Ai?” cũng nên tt tr lli mình: “Dân Chai Cho Chính Tui!” Và nên btt đ u tranh đ u cho tttc m i ngiii Viñt Nam đ c hñng các quyñn tt do dân ch .